

Arrest

nr. 157 720 van 4 december 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 19 juni 2015 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 mei 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN DE SIJPE, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché M. DEHANDSCHUTTER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 30 december 2009 dienen verzoekers een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 18 mei 2010 wordt voormelde aanvraag onvankelijk verklaard.

De tweede verzoekende partij dient op 21 december 2010 een asielaanvraag in. Op 4 maart 2011 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 2 mei 2011 dienen verzoekers een tweede aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 24 augustus 2011 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris de eerste aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond.

Op 24 augustus 2011 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris de tweede aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk.

Op 12 september 2011 dient de eerste verzoekende partij een asielaanvraag in.

Op 21 september 2011 dienen verzoekers een derde aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 12 oktober 2011 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris de derde aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk.

Op 27 oktober 2011 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van de eerste verzoekende partij een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen voormelde beslissing dient de eerste verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 17 februari 2012 met nummer 75 248 wordt de afstand van het geding in voormelde procedure vastgesteld.

Op 16 december 2011 dienen verzoekers een vierde aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 3 mei 2012 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris de vierde aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk. Op 11 juli 2012 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing van 3 mei 2012 in te trekken. Op 26 juli 2012 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris de vierde aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk.

Op 8 mei 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 14 juni 2012 dient de eerste verzoekende partij een tweede asielaanvraag in. Op dezelfde dag dient de tweede verzoekende partij eveneens een tweede asielaanvraag in.

Op 19 juni 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris ten aanzien van beide verzoekers afzonderlijk een beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag.

Op 26 juli 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris ten aanzien van beide verzoekers afzonderlijk een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 24 juni 2013 dienen verzoekers een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 11 februari 2014 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk.

Op 11 februari 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod ten aanzien van elke verzoekende partij.

Op 16 april 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot intrekking van de beslissing waarbij een inreisverbod aan verzoekers wordt opgelegd.

Op 17 april 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris ten aanzien van beide verzoekers afzonderlijk een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 17 april 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod ten aanzien van elke verzoekende partij.

Op 3 juli 2014 dienen verzoekers een vijfde aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 2 september 2014 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris de vijfde aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk.

Op 9 januari 2015 dienen verzoekers een zesde aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 29 januari 2015 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris de zesde aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk.

Op 23 april 2015 dienen verzoekers een zevende aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 12 mei 2015 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris de zevende aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk. Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging W verblijf die per aangetekend schrijven van 23.04.2015 bij, onze diensten werd ingediend door :

S., F. [...] R.R.Nr: (0) [...]
Geboren te Ballance op 12/02/1966
+ Echtgenote
S., S. [...] R.R.Nr: [...]
Geboren te Devajë op 14/11/1968

+Kind
S. A. [...] R.R.Nr: [...]
Geboren te Gjilan op 21/09/2006

Nationaliteit: Kosovo
Adres: [...]

In toepassing van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat verzoek onontvankelijk is

Reden:

Artikel 9ter - § 3 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 02/09/2014 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 03/07/2014. Betrokkene legt in haar nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift en de bijlagen voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 03/07/2014 (zie bevestiging arts dd. 07/05/2015 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slecht de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 02/09/2014 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de

wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, de formele motiveringsplicht en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoekers menen dat er een manifeste beoordelingsfout begaan werd.

2.1.1. Verzoekers adstrueren hun middel als volgt:

“Iedere beslissing van de overheid dient in alle redelijkheid en met de nodige zorgvuldigheid te worden genomen.

Het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de genomen beslissing voort te spruiten uit een zorgvuldig onderzoek en een beslissing moet zijn die door ieder ander redelijk denkend mens of orgaan zou kunnen worden genomen en die men als een redelijk verantwoorde beslissing zou kunnen zien en aanvaarden.

Verwerende partij dient zich bij het nemen van de beslissing niet alleen alle feiten correct en volledig vast te stellen, te waarderen en te interpreteren, daarnaast dient zij zich ook van alle relevante gegevens op de hoogte moet stellen. 1

Artikel 9 ter, §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt: [...]

Uit lezing van punt 5 in bovenstaand artikel blijkt dat verwerende partij de aanvraag onontvankelijk kan verklaren indien de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag o.b.v. artikel 9ter Vw.

Onterecht stelt verwerende partij dat het medische getuigschrift, zoals gevoegd bij de medische regularisatie aanvraag van 23.04.2015, melding maakt van een ongewijzigde gezondheidstoestand in vergelijking met de eerdere aanvraag.

In 2013 had verzoekster een discopathie L4-L5 met gunstig resultaat. Er waren toen enkel nog drukpijnen op het ogenblik van de aanvraag van 03.07.2014.

Thans is er sprake van een ernstige discopathie van L2-L3 en L3-L4 én zelfs van een actieve facetosteoarthritis.

Bezwaarlijk dan ook de ambtenaar-geneesheer worden gesteld de aandoening van verzoekster in wezen niet verschilt van de aandoening beschreven in het medisch attest gevoegd bij de voorgaande medische regularisatieaanvraag. Er werd voordien immers nooit gesproken over een actieve facetosteoarthritis.

Het gaat dan ook duidelijk om een bijkomende aandoening, minstens is er sprake van een verergering van de medische situatie van verzoekster, waarbij er thans zelfs een infiltratiebehandeling (denervatie) heeft plaatsgevonden.

Daarnaast kan worden vastgesteld dat er andere medicatie dient te worden ingenomen.

Daar waar bij de aanvraag dd. 03.07.2015 door verwerende partij dan ook werd besloten dat de ziekte toen kennelijk niet beantwoordde aan een ziekte in de zin van artikel 9ter Vw, moet thans worden vastgesteld dat gelet op de verergering van de medische aandoeningen van verzoekster en de duidelijke noodzaak aan medische behandeling (infiltratie/denervatie en medicatie), verwerende partij zulks geenszins meer kan voorhouden, zodat de beschikbaarheid en vooral de toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst weldegelijk diende te worden nagegaan.

De aangehaalde elementen in het standaard medisch attest bij de laatste aanvraag 9ter Vw. betreffen dan ook weldegelijk nieuwe gegevens die nog niet aan verwerende partij waren voorgelegd in het kader van een eerdere aanvraag.

Het is dan ook strijdig met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, minstens is er sprake van een schending van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en zelfs van de materiële en formele motiveringsplicht, dat verwerende partij zonder meer stelt dat uit het standaard medisch getuigschrift blijkt dat de gezondheidstoestand van verzoekster ongewijzigd is ten aanzien van de eerdere aanvraag dd. 03.07.2014.

Verwerende partij had dan ook geenszins de aanvraag op grond van artikel 9ter § 3 5° Vw onontvankelijk mogen verklaren, doch een advies moeten opstellen omtrent de beschikbaarheid en vooral de toegankelijkheid van de medische zorgen.

Zulks heeft verwerende partij evenwel niet gedaan.

Een vernietiging van de bestreden beslissing is dan ook op zijn plaats.”

2.1.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (vaste rechtspraak Raad van State, zie onder meer RvS 15 juni 2011, nr. 213.855). Om draagkrachtig te zijn dient de motivering voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig te zijn. De motivering is slechts volledig indien zij een grondslag vormt voor alle onderdelen van de beslissing (RvS 12 oktober 2007, nr. 175.719; RvS 24 september 2008, nr. 186.486). Hetzelfde geldt voor artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Het loutere feit dat een beslissing formeel is gemotiveerd, betekent – in tegenstelling tot wat de verwerende partij betoogt – niet dat verzoekers geen kritiek meer zouden kunnen leveren op die formele motivering. Zelfs al is een beslissing formeel gemotiveerd, en zelfs al kent de verzoekende partij aldus de motieven, dan nog kan die verzoekende partij kritiek uiten op het feit dat de motivering niet afdoende is (RvS 18 maart 2010, nr. 202.029).

Het afdoende karakter van de uitdrukkelijke motivering moet worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetsbepalingen.

De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

Uit deze bepaling blijkt dat de gemachtigde een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk dient te verklaren indien de elementen die worden ingeroepen ter onderbouwing van de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet voorheen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag in toepassing van deze wetsbepaling.

Uit de betrokken wetsbepaling blijkt duidelijk dat het de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvragen zijn die met elkaar moeten worden vergeleken.

Artikel 9ter, § 1, van de Vreemdelingenwet bepaalt verder:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn

gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen."

Hieruit blijkt dat de elementen die worden ingeroepen ter ondersteuning van een verblijfsaanvraag betrekking hebben op de ziekte, de graad van ernst, de noodzakelijk geachte behandeling, en de mogelijkheden en toegankelijkheid tot een adequate behandeling in het land van herkomst. De beoordeling van deze elementen gebeurt door de ambtenaar-geneesheer.

Op 2 september 2014 werd door de Dienst Vreemdelingenzaken reeds een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf van 3 juli 2014 die onontvankelijk werd verklaard. In het standaard medische getuigschrift van 1 juli 2014 (gevoegd aan de aanvraag van 3 juli 2014) wordt bij diagnose gesteld: *"2013: monosegmentaire problematiek discopathie L4-L5 waarvoor in januari 2014 PLIF artrodese met gunstig resultaat, momenteel nog drukpijn paravertebraal rechts > links (facetair)".* Uit het medisch advies van 26 augustus 2014, waarnaar de Dienst Vreemdelingenzaken verwees in de beslissing van 2 september 2014, blijkt dat *"De betrokkene [...] een PLIF-artrodese [onderging] wegens monosegmentaire discopathie L4-L5 in januari 2014. Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde getuigschriften blijkt een gunstig resultaat van de ingreep. De problematiek van de discopathie L4-L5 is door deze ingreep behandeld. Het komt wel regelmatig voor dat de mensen, behandeld door chirurgisch ingrijpen, pijn ter hoogte van de rug blijven ervaren. Ook hier is dit het geval: de betrokkene heeft pijn paravertebraal, mogelijks door overbelasting van de facetgewrichten. Deze aandoening vormt actueel geen reëel risico voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene. Een mogelijke behandeling van de pijn zijn infiltraties. Deze behandeling werd door de betrokkene geweigerd. De betrokkene neemt enkel medicamenteuze behandeling voor de problematiek van drukpijn. Deze medicatie is enkel symptomatisch en is niet essentieel. Zelfs indien de vermelde behandeling niet beschikbaar is in het thuisland betekent dit niet dat betrokkene onmenselijk of vernederend zou worden behandeld."*

Op 23 april 2015 dienen verzoekers een nieuwe verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in. In het standaard medische getuigschrift van 7 april 2015 wordt bij diagnose gesteld dat *"2013: monosegmentaire problematiek discopathie L4-L5 waarvoor in januari 2014 PLIF artrodese met gunstig resultaat, momenteel discopathie L2-L3 en L3-L4 (beide ernstig) + actieve facetosteoarthritis L5-S1 rechts."* Aan voormeld standaard medisch getuigschrift worden voorts verschillende bijlagen toegevoegd, met name bijlagen met betrekking tot raadplegingen in de afdeling neurochirurgie en opnames bij de spoedafdeling.

In de bestreden beslissing motiveert de gemachtigde als volgt:

"Op 02/09/2014 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 03/07/2014. Betrokkene legt in haar nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift en de bijlagen voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 03/07/2014 (zie bevestiging arts dd. 07/05/2015 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slecht de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 02/09/2014 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)."

De ambtenaar-geneesheer oordeelde in zijn medisch advies van 7 mei 2015 als volgt: *"U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag d.d. 23.04.2015 en d.d. 03.07.2014 te vergelijken. Betrokkene legt in haar aanvraag d.d. 23.04.2015 een standaard medisch getuigschrift voor opgesteld door dr. V [...] op 07.04.2015. Uit dit medisch getuigschrift en de medische stukken d.d. 27.03.2015, 14.01.2015, 19.01.2014, 23.03.2015 en 23.01.2015 blijkt dat de aandoening van betrokkene zoals hier beschreven in wezen niet verschil van één van de aandoeningen beschreven in het medisch attest gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 03.07.2014 waarvoor DVZ op 2.09.2014 reeds een beslissing heeft genomen. Het gaat om exact dezelfde aandoening met name discopathie me eveneens facetlijden."*

Dit medisch advies, dat verzoekers onder gesloten omslag werd bezorgd, maakt integraal deel uit van de bestreden beslissing. De motieven van de bestreden beslissing strekken zich uit tot de inhoud van dit advies. In het licht van de aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht, dient dan ook te

worden nagegaan of de vaststellingen en het besluit van de ambtenaar-geneesheer pertinent en draagkrachtig zijn in het licht van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet.

De beoordelingsvrijheid van de ambtenaar-geneesheer, waarnaar de verwerende partij in de nota met opmerkingen verwijst, betekent immers niet dat diens vaststellingen steeds volstaan als motieven voor een beslissing tot de onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Het gegeven dat de ambtenaar-geneesheer een arts is, impliceert al evenmin dat er op hem bij het verlenen van zijn advies conform artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, geen of een verminderde motiveringsplicht zou rusten. De beoordelingsvrijheid van de ambtenaar-geneesheer bij het geven van zijn advies doet derhalve geen afbreuk aan het feit dat administratieve beslissingen afdoende gemotiveerd moeten zijn, hetgeen inhoudt dat de motivering steeds in concreto dient te worden beoordeeld in het licht van alle gegevens van het administratief dossier (RvS 23 september 1997, nr. 68.248; RvS 13 mei 2002, nr. 106.502 en RvS 18 september 2008, nr. 186.352).

Uit een niet-medische maar tekstuele vergelijking van de elementen ter ondersteuning van de verblijfsaanvragen blijkt dat in het kader van de verblijfsaanvraag van 3 juli 2014 de ambtenaar-geneesheer in het kader van zijn medisch advies gesteld heeft dat *“De problematiek van de discopathie L4-L5 [...] door deze ingreep [is] behandeld”* en vervolgens gaat de ambtenaar-geneesheer in op de pijnbehandeling van de verzoekende partij, daar voormelde elementen in de aanvraag van 3 juli 2014 werden aangehaald. Echter in de aanvraag van 23 april 2015 en het samenhangend standaard medisch advies blijkt dat er heden sprake is van *“momenteel discopathie L2-L3 en L3-L4 (beide ernstig) + actieve facetosteoarthritis L5-S1 rechts.”* De discopathie aan L2-L3 en L3-L4 (beide ernstig) werden voorheen niet ingeroepen. Waar voorheen sprake was van een overbelasting van het facetgewricht is er heden sprake van een actieve facetosteoarthritis. Deze elementen werden niet ingeroepen in het kader van de eerdere reeds beoordeelde verblijfsaanvraag van 3 juli 2014.

Daarenboven blijkt uit hetgeen voorafgaat dat de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 3 juli 2014 onontvankelijk werd verklaard omdat de ingreep L4-L5 reeds werd uitgevoerd en de eerste verzoekende partij reeds werd behandeld. Met betrekking tot de pijn aan de facetgewricht stelde de ambtenaar-geneesheer destijds: *“Deze aandoening vormt actueel geen reëel risico voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene. Een mogelijke behandeling van de pijn zijn infiltraties. Deze behandeling werd door de betrokkene geweigerd, De betrokkene neemt enkel medicamenteuze behandeling voor de problematiek van drukpijn. Deze medicatie is enkel symptomatisch en is niet essentieel. Zelfs indien de vermelde behandeling niet beschikbaar is in het thuisland betekent dit niet dat betrokkene onmenselijk of vernederend zou worden behandeld.”* Noch uit de beslissing van 2 september 2014 van de verwerende partij noch uit het daarmee samenhangend medisch advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt dat er algemene uitspraken omtrent discopathie werden gedaan. Evenmin blijkt uit de beslissing van 2 september 2014 van de verwerende partij en het daarmee samenhangend medisch advies van de ambtenaar-geneesheer dat onderzocht werd of discopathie op zich *“een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft.”* Voorts laat de ambtenaar-geneesheer na uiteen te zetten waarom hij van mening is dat het facetlijden uit de aanvraag van 3 juli 2014 dezelfde aandoening betreft als de actieve facetosteoarthritis L5-S1 rechts.

Hoewel de gemachtigde niet *in extenso* hoeft te antwoorden op alle door verzoekers ingeroepen elementen ter ondersteuning van een nieuwe verblijfsaanvraag, houdt de formele motiveringsplicht in het licht van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet in dat uit de bestreden beslissing moet blijken dat die elementen in de besluitvorming werden betrokken alsook dat verzoekers moeten kunnen nagaan op welke gronden de hen aanbelangende beslissing is gesteund en waarom de door hen ingeroepen elementen ter ondersteuning van de nieuwe verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, zoals geattesteerd in een aan de gemachtigde voorgelegd medisch getuigschrift, in het algemeen niet worden aanvaard (cf. RvS 18 september 2013, nr. 224.723; RvS 4 december 2002, nr. 113.182).

Wanneer verzoekers bij hun nieuwe aanvraag van 23 april 2015 een recent medische getuigschrift bijbrengen dat nog niet eerder ter beoordeling voorlag en waarin melding wordt gemaakt van bijkomende aandoeningen, die nog niet werden ingeroepen in het kader van eerdere reeds beoordeelde aanvragen, de eerste verzoekende partij in het kader van haar aanvraag uitdrukkelijk preciseert wat de aandoening is en de ambtenaar-geneesheer bij een voorgaande beoordeling van de gezondheidstoestand van de

eerste verzoekende partij gesteld heeft dat de ingreep L4-L5 reeds werd uitgevoerd en de eerste verzoekende partij reeds behandeld werd en dat overbelasting van de facetgewrichten *geen aandoening vormt die actueel een reëel risico voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene is*, vermag de ambtenaar-geneesheer in zijn advies niet louter te motiveren dat *“het gaat om exact dezelfde aandoening met name discopathie met eveneens facetlijden.”* Evenmin vermag gemachtigde in de bestreden beslissing uit voormeld gegeven te concluderen dat *“haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 03/07/2014.”*

De gemachtigde verwijst naar het medisch advies van 7 mei 2015 van de ambtenaar-geneesheer. Aangaande dit advies merkt de Raad op dat wanneer in het kader van een nieuwe verblijfsaanvraag elementen, met name bijkomende aandoeningen, worden aangehaald die nog niet werden ingeroepen in het kader van eerdere reeds beoordeelde aanvragen, de ambtenaar-geneesheer zich in zijn medisch advies niet kan beperken tot het enkele oordeel dat *“de aandoening van betrokkene zoals hier beschreven in wezen niet verschilt van één van de aandoeningen beschreven in het medisch attest gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d.03.07.2014”* en zich evenmin kan beperken tot het enkele besluit dat *“Het gaat om exact dezelfde aandoeningen met name discopathie met eveneens facetlijden”* zonder een bijkomende motivering die dit oordeel en besluit ondersteunt, gelet op het gestelde in het medische advies van 2 september 2014.

Zowel de bestreden beslissing als het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer laten zonder bijkomende motivering niet toe te begrijpen waarom de elementen ingeroepen ter ondersteuning van een nieuwe verblijfsaanvraag, met name bijkomende aandoeningen en bijkomende medicatie, die nog niet eerder werden ingeroepen in het kader van een eerdere reeds beoordeelde aanvraag op basis van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet niet worden weerhouden, noch waarom, in het licht van de voorgelegde elementen ter ondersteuning van de nieuwe verblijfsaanvraag van 23 april 2014, de gezondheidstoestand van de eerste verzoekende partij als *“ongewijzigd”* moet worden beschouwd en waarom het gaat om *“exact dezelfde aandoeningen”*.

De gemachtigde schendt dan ook de formele motiveringsplicht, in combinatie met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, minstens door niet afdoende te antwoorden op de nieuwe elementen die door verzoeker nochtans in diens aanvraag werden ingeroepen en werden gestaafd door een standaard medisch getuigschrift.

Het middel is in bovenstaande mate gegrond.

Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 mei 2015, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend vijftien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. RYCKASEYS